

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Szerző: (garai)

784.75

Cím:

Paul Robeson hangversenye
az Operaházban

Forrás:

Nepzavar,
(Hely)

1960. sept. 11.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Idő

"1960"

Személy

Helyszám

Az Országos Béketanács szombaton a magyar Állami Operaházban ünnepi hangversenyt rendezett Paul Robeson, a kiváló művész, a nemzetközi Lenin-békedíjjal kitüntetett békeharcos magyarországi látogatása alkalmából.

A diszeloadáson megjelentek: Biszku Béla, Fock Jenő, Kállai Gyula, Marosán György, Nemes Dezső, Somogyi Miklós, az MSZMP Politikai Bizottságának tagjai, Szirmai István, az MSZMP Politikai Bizottságának póttagja, valamint a politikai, gazdasági és kulturális életünk számos kiválósága, a budapesti üzemek dolgozóinak képviselői. Jelen volt a budapesti diplomáciai képviseletek több vezetője és tagja.

*

Paul Robeson énekel...
Bársonyos-fényű, meleg hangja betölti az Operaház színpadát és nézőterét. Zeng, szárnyal a dal, az ősi néger melódia, szinte beleborzong az ember szíve. Ének közben széttárja karját, mintha magához akarná ölelni az egész világot. A munkáról dalol, a szabadságról, a békéről. Milliók szava kel életre ajkain, a rabszolgasorsban snyilodó, elnyomott népek szabadságdala.

Aztán Beethoven IX. szimfóniájának melódiai csendülnek fel, Josefa Heifetz, a világhírű hegedűvész lányának feldolgozásában. Visszafojtott lélegzettel hallgatjuk ezt a csodálatos basszust, amely oly érzékletesen fejezi ki az emberi szív legbensőbb érzelmeit, a szeretetet, az aggodást, a hálát, a szabadság utáni vágyat, az emberi méltóságot.

»Mindenki egyért, egy mindenkiért, együtt építjük a béke útját« — éneklí és szeretnének melléje állni, valamennyien, hogy megszorítsuk felénk nyújtott kezét.

Édesapjáról énekel, aki még rabszolga volt, majd egy víz-hordó fiúról, aki görnyedten, fáradtan hordja a szomját oltó vizet eltikkadt társainak. Aztán fehér emberekről szól a dal: John Brown-ról, aki életét áldozta, hogy a néger nép szabad legyen, meg Joe Hill-ről, a mártírhálált halt amerikai szakszervezeti vezetőről. Angolul és oroszul éneklí Robeson ezt a dalt, úgy mint akkor, amikor 1934-ben először lépett a Szovjetunió földjére, visszakapva — mint mondja — emberi méltóságát.

Most Bartókról, Kodályról, Lisztról, a népzenekeincséből fakadó magyar muzsikáról beszélt, amely rokon az ő népe dalaival. Bachot idézi és a nagy komponista egyik koráját éneklí.

Bejezésül lágy altatódal kel életre ajkain. Ezt a dalt a magyar gyermekeknek ajánlja, akik üldöztetése nehéz éveiben elhalmozták jókívánásaikkal. »Ok a jövő, ő értük dolgozunk!« — mondja.

Mindenki tombol, éljenek, s Paul Robeson meghatottan köszöni meg a feléje áradó nagy-nagy szeretetet.

Aztán összecsapódik a bársonyfüggöny, de a közönség újra meg újra a rivalda elé hívja Robesont, s alig tud búcsút venni tőle.

Felejthetetlen este volt...
(garai)

Kállai Gyula fogadta Paul Robesont

Kállai Gyula, a kormány első elnökhelyettese szombaton a parlamentben fogadta Paul Robesont, a világhírű énekest, a Nemzetközi Lenin-békedíjjal kitüntetett békeharcost. Részt vett a fogadáson Aczél György, a művelődésügyi miniszter első helyettese, Szekessy Árpád, a Béke-Világtanács irodájának tagja, az Országos Béketanács elnöke.

A fogadás szívélyes, baráti légkörben zajlott le.

Paul Robeson szombaton el látogatott az Országos Béketanács-hoz és Magyarországon tanuló afrikai diákokkal találkozott. (MTI)